

תת"ע 12630/05/20 - מדינת ישראל נגד חג'אזי אמיר

בית משפט השלום לתעבורה באילת

תת"ע 12630-05-20 מדינת ישראל נ' חג'אזי אמיר
תיק חיצוני: 30251433386

כבוד השופט גיל אדלמן	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
	ע"י עו"ד גור צור
חג'אזי אמיר	נגד
	נאשמים
	ע"י עו"ד עאמר רפעת

החלטה

בפני בקשה לפי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: **החוק**) שעניינה ביטול פסק הדין שניתן בהליך דנן בהיעדרו של המבקש.

א. הרקע העובדתי:

- ביום 29.11.2019 נערך נגד מר אמיר חג'אזי (להלן: **המבקש** או **האשם**) דו"ח מסוג הזמנה לדין שמספרו 30251433386 (להלן: **הדו"ח**), המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות, בכך שבדגימת אויר נשוף נמצא כי ריכוז האלכוהול בליטר אחד של אויר נשוף היה 215 מיקרוגרם העולה על ריכוז של 50 מיקרוגרם שנקבע בפקודת התעבורה לגבי הנאשם (אוכלוסיה מיוחדת).
- ההזמנה נמסרה למבקש במעמד רישום הדו"ח.

- ביום 23.2.2022, התקיים הדיון אליו לא התייצב המבקש. בנסיבות אלה הורשע המבקש (בהעדרו) בעבירה שיוחסה לו ונגזרו עליו: קנס בסך 750 ₪, פסילה בפועל מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 24 חודשים, פסילה מותנית בת חודשיים למשך שנתיים.

- ביום 14.3.2022 הוגשה הבקשה מושא החלטה זו לביטול גזר הדין.

ב. טענות הצדדים:

- לטענת המבקש, הוא לא התייצב למועד הדיון מפאת מצבו הבריאותי של בא כוחו, וכן בשל העובדה כי

במועד הנקוב נאלץ בא כוחו להתייצב לדיון מקביל בבית משפט אחר.

6. המבקש לא פרט הכיצד פסק הדין שניתן בהעדרו גרם לו לעיוות דין. המבקש טען טענות כלליות על כך שהוא לא ביצע כל עבירה. המבקש הודה בנהיגה וכפר לדבריו בעובדה כי היה שיכור, ובתוצאה שהוצגה במכשיר הינשוף. אף בהשלמה לבקשתו, שהוגשה ביום 23.3.2022 מלבד "רשימת כשלים ראייתיים פוטנציאלית" - לא מצאתי טענה הנוגעת לגוף התיק או לכשל מסוים בו. גם הטענה לפיה הכמות שהוצגה היתה 215 מיקרוגרם לליטר אויר נשוף, אין בה בכדי להועיל, מאחר ובמקרה זה חרגה מהמותר בכמות של למעלה מפי ארבע.

7. המשיבה מתנגדת לביטול פסק הדין וטוענת כי בתיק זה ניתנו מספר רב של דחיות, חלקן בשל בקשות אשר הוגשו ערב הדיון הקבוע, תוך קביעת עובדה מוגמרת בפני בית המשפט. המאשימה הפנתה להחלטת בית המשפט מיום 27.12.2022 לפיה נתנה דחייה אחרונה בתיק זה. בנוסף נטען, כי אף המבקש עצמו לא התייצב לדיון בעניינו ללא כל הסבר. המאשימה אף טענה כי בנסיבות לא נגרם עיוות דין וכי העונש שהוטל על הנאשם הינו הולם.

ג. דיון והכרעה

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה לבקשה, החלטתי לדחות את הבקשה.

8. סעיף 130(ח) לחוק קובע כדלקמן:

"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".

9. כלומר, תחילה יש לבחון אימתי הומצא לנאשם פסק הדין ואם טרם חלפו שלושים ימים ממועד ההמצאה כאמור. אם חלף מניין הימים, על בית המשפט לבחון האם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע. במקרה דנן הוגשה הבקשה במסגרת 30 הימים.

10. לגופה של בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם, על בית המשפט לבחון האם מתקיימת אחת משתי העילות החלופיות הקבועות בסעיף הנ"ל: האחת - האם קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם; השנייה - האם ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין. התנאים אינם מצטברים (ראו גם רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מדינת ישראל** פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: "**הלכת איטליא**").

11. בענייננו כאמור, נטען בשפה כללית כי ביטול פסק הדין נדרש כדי למנוע עיוות דין. לא שוכנעתי מהנימוקים כי מתן פסק הדין במקרה זה אכן גרם לעיוות דין כלפי המבקש.

12. המבקש הגיש בקשה לדחיית הדין בעניינו ביום 5.7.2021 - ערב הדין הקבוע ליום 6.7.2021, ובית המשפט נעתר לבקשה ודחה הדין ליום 27.12.2021. בקשה זוהי לדחיית מועד הדין הוגשה שוב, ערב הדין הנדחה, ונעתרתי לה תוך קביעה כי מדובר בבקשה דומה לזו שהוגשה בעבר. בהחלטתי מיום 27.12.2021 אף קבעתי כי הדין יידחה בפעם האחרונה ליום 23.2.2022. במועד הדין הקבוע, בהעדר המבקש או בא כוחו, הוגשה שוב בקשה דומה לפיה בא כח המבקש ממתין להחלטת בית המשפט העליון בבקשה להעברת הדין לבית משפט אחר, וכן לא יוכל להתייצב בשל עובדת קיומו של דין מקביל. במהלך הדין התברר כי בקשתו של המבקש להעברת הדין לבית משפט אחר נדחתה על הסף על ידי בית המשפט העליון, בשל השיהוי בהגשתה (שוב, יום אחד בלבד לפני מועד הדין הקבוע). בנסיבות אלה, ובהעדר המבקש או בא כוחו, ניתן פסק הדין. מעיון בבקשה התרשמתי כי מצבו הרפואי המורכב של בא כח המבקש, לא מנע ממנו להתייצב לדין המקביל. מכל מקום, המבקש עצמו לא התייצב אף הוא. לאור האמור, לא מצאתי סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם.

אשר על כן, אני דוחה את הבקשה לביטול פסק הדין שניתן נגד המבקש. פסק הדין יוותר על כנו.

ניתנה היום, כ' אדר ב' תשפ"ב, 23 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.